

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 października 2004 r.

w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 Traktatu WE
(Sprawa COMP/C.38.238/B.2) – Surowiec tytoniowy – Hiszpania

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 4030)

(Jedynie teksty w językach hiszpańskim, angielskim i włoskim są autentyczne)

(2007/236/WE)

Dnia 20 października 2004 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie postępowania na mocy art. 81 Traktatu WE. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja niniejszym publikuje nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji wraz z nałożonymi karami, uwzględniając uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej. Wersja niepublikowana pełnego tekstu decyzji w językach autentycznych sprawy oraz w językach roboczych Komisji znajduje się na stronie internetowej DG Konkurencja: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

STRESZCZENIE DECYZJI

1. WSTĘP

Decyzja dotyczy dwóch naruszeń poziomych, jednego popełnionego przez przedsiębiorstwa przetwarzające surowiec tytoniowy oraz drugiego popełnionego przez przedstawicieli producentów surowca tytoniowego w Hiszpanii.

Naruszenie ze strony przedsiębiorstw przetwórczych dotyczy porozumień i/lub praktyk uzgodnionych pomiędzy czterema przedsiębiorstwami uczestniczącymi w pierwszym przetworzeniu surowca tytoniowego w Hiszpanii: Compañía española de tabaco en rama, S.A. („Cetarsa”), Agroexpansión S.A. („Agroexpansión”), World Wide Tobacco España („WWTE”) i Tabacos españoles S.L. („Taes”) (dalej zwanymi łącznie „przetwórcami”) oraz Deltafina SpA („Deltafina”, włoskie przedsiębiorstwo przetwórcze) bezpośrednio, lub od 1999 r., poprzez stowarzyszenie ANETAB. Celem tego tajnego kartelu było coroczne ustalanie, od 1996 r. do 2001 r., (maksymalnej) średniej ceny dostawy dla każdej odmiany surowca tytoniowego oraz podział ilości wszystkich kupowanych odmian surowca tytoniowego. W ciągu ostatnich trzech lat przetwórcy uzgadniali między sobą także przedziały cenowe według klasy jakości dla każdej z odmian surowca tytoniowego, które były podawane w zestawieniach będących załącznikami do „umów kontraktacji”, oraz dodatkowe, mające zastosowanie, warunki (np. średnią cenę minimalną w odniesieniu do producenta i grupy producentów).

Naruszenie ze strony producentów dotyczy porozumień i/lub praktyk uzgodnionych pomiędzy trzema związkami rolniczymi w Hiszpanii⁽²⁾: ASAJA, UPA i COAG oraz Konfederacją Spółdzielni Rolniczych CCAE⁽³⁾ (dalej zwanymi łącznie „przedstawicielami producentów”). Celem tego kartelu było coroczne ustalanie, a przynajmniej od 1996 r. do 2001 r., przedziałów cenowych według klasy jakości dla każdej z odmian surowca tytoniowego, które były podawane w zestawieniach będących załącznikami do „umów kontraktacji”, oraz dodatkowych, mających zastosowanie, warunków.

2. POCZĄTEK SPRAWY I POSTĘPOWANIE

Komisja wszczęła postępowanie z urzędu i przeprowadziła inspekcje w siedzibach kilku hiszpańskich przetwórców oraz innych uczestników rynku w okresie 3–5 października 2001 r.

Listem z dnia 16 stycznia 2002 r. czterej hiszpańscy przetwórcy oraz ich stowarzyszenie ANETAB ogłosili, że zobowiązali się oni do współpracy z Komisją w ramach postępowania na warunkach określonych w zawiadomieniu o łagodzeniu kar z 1996 r. oraz dostarczyli różnego rodzaju protokołów (umów, notatek służbowych) na poświadczenie faktów będących przedmiotem sprawy. Poinformowali oni także Komisję, że z dniem 3 października 2001 r. zaprzestali stosowania swoich praktyk.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) oraz Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCAIE).

W trakcie postępowania wystosowano wiele zapytań skierowanych do zainteresowanych stron, w tym jedno do Ministerstwa Rolnictwa, Rybołówstwa i Żywności Hiszpanii (dalej zwane „Ministerstwem Rolnictwa”), dotyczące przepisów Hiszpanii w zakresie produktów rolnych.

Dnia 11 grudnia 2003 r. Komisja wszczęła postępowanie w tej sprawie i przyjęła oświadczenie o zastrzeżeniach (dalej zwane „OZ”), którego adresaci otrzymali możliwość udzielenia odpowiedzi na piśmie oraz podczas ustnego przesłuchania, które odbyło się w dniu 29 marca 2004 r.

3. STRONY

3.1. Strona przetwórców

Decyzja jest skierowana do czterech hiszpańskich przetwórców (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE i Taes) oraz do przedsiębiorstwa Deltafina, jak również do spółek dominujących w stosunku do niektórych z powyższych przedsiębiorstw.

Cetarsa jest przedsiębiorstwem publicznym, które do 1990 r. miało prawny monopol na przetwarzanie surowca tytoniowego w Hiszpanii. Wciąż jest ono największym przetwórcą na terenie Hiszpanii, w 2001 r. nabyło ono około 67,6 % surowca tytoniowego zakupionego w Hiszpanii w tym roku.

Agroexpansión jest spółką założoną w 1988 r. przez swojego prezesa jako przedsiębiorstwo rodzinne. W pierwszej połowie 1997 r. całość jej kapitału została wykupiona przez przedsiębiorstwo Intabex Netherlands BV (dalej zwane „Intabex”), spółkę w pełni zależną od przedsiębiorstwa Dimon Inc. (dalej zwanego „Dimon”). W 2001 r. Agroexpansión nabyło ponad 15 % surowca tytoniowego zakupionego w tym roku w Hiszpanii.

Od maja 1998 r. spółka WWTE jest w 90 % kontrolowana przez ponadnarodowe przedsiębiorstwo z siedzibą w Stanach Zjednoczonych o nazwie Standard Commercial Corporation (dalej zwanego „SCC”) poprzez dwie w pełni posiadane przez niego spółki zależne: Standard Commercial Tobacco Co. Inc. (dalej zwaną „SCTC”) oraz Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation (dalej zwaną „TCLT”). Od 1995 r. do maja 1998 r. SCC dysponowało poprzez TCLT dwoma trzecimi kapitału WWTE. W 2001 r. WWTE nabyło około 15,7 % surowca tytoniowego zakupionego w tym roku w Hiszpanii.

Taes jest spółką zależną przedsiębiorstwa Universal Corporation Group. Do grudnia 2002 r. Universal Leaf Tobacco Company Inc. (dalej zwane „Universal Leaf”), spółka w pełni zależna od Universal Corporation, posiadała 90 % akcji Taes. Od grudnia 2002 r. Taes jest spółką w pełni zależną od Universal Leaf. W 2001 r. Taes nabyło około 1,6 % surowca tytoniowego zakupionego w tym roku w Hiszpanii.

Deltafina jest spółką w pełni zależną od przedsiębiorstwa Universal Corporation we Włoszech, czyli spółką siostrzaną przedsiębiorstwa Taes. Opowiada ona za działalność grupy Universal na terenie Europy. Nabyła ona większość tytoniu zakupionego przez Taes w Hiszpanii, jak również znaczącą

część tytoniu od pozostałych dwu hiszpańskich przetwórców tytoniu.

Spółki dominujące przedsiębiorstw WWTE i Agroexpansión są również adresatami decyzji i odpowiadają wspólnie i solidarnie za działania swoich spółek zależnych.

W następstwie procedury wysłuchania stron Komisja postanowiła zamknąć postępowanie przeciwko Universal Corporation, Universal Leaf, Intabex oraz ANETAB. W przypadku Universal Corporation, Universal Leaf i Intabex Komisja uznała, że nie ma wystarczających dowodów, aby uznać, że przedsiębiorstwa te miały decydujący wpływ na działania spółek Deltafina i Taes (dotyczy to Universal Corporation i Universal Leaf) oraz Agroexpansión (dotyczy to Intabex). Uznaje się natomiast odpowiedzialność przedsiębiorstwa Dimon, nadrzędnej spółki dominującej przedsiębiorstwa Agroexpansión. W wypadku ANETAB Komisja uznała, że nie ma wystarczających dowodów na to, że działania stowarzyszenia ANETAB różniły się od działań czterech spółek będących jego członkami.

3.2. Strona producentów

Decyzja jest skierowana również do trzech związkowych organizacji rolniczych (ASAJA, UPA i COAG) oraz do Konfederacji Spółdzielni Rolniczych CCAE. Wszystkie wyżej wymienione organizacje reprezentują producentów tytoniu.

W następstwie procedury wysłuchania stron Komisja postanowiła zamknąć postępowanie przeciwko FNCT, ACOTAB i TABARES, uznając że występowały one w roli sektorowych oddziałów organizacji ASAJA (dotyczy FNCT) i UPA (dotyczy ACOTAB i TABARES).

4. ROZWAŻANY OBSZAR: HISZPAŃSKI SUROWIEC TYTONIOWY

Wielkość produkcji surowca tytoniowego w UE stanowi około 5 % światowej wielkości produkcji surowca tytoniowego. Największymi producentami tytoniu spośród państw członkowskich są Grecja, Włochy i Hiszpania, których udział w produkcji tytoniu w UE wynosi odpowiednio 38 %, 37,5 % i 12 %. Produkcja surowca tytoniowego w UE podlega systemowi kwot (patrz: poniżej).

Surowiec tytoniowy wytwarzany przez plantatorów nie jest produktem jednorodnym. Przepisy wspólnotowe uznają jego osiem różnych odmian. Najczęstszą odmianą występującą w Hiszpanii jest Bright. W każdej kategorii można określić różne klasy jakości. Sposób ustalania klasy pozostawiono regulacjom branżowym i, ostatecznie, prywatnym negocjaczom. Tytoń jest po wysuszeniu sprzedawany przez producentów przetwórców w partiach, których cena zależy od jakości tytoniu znajdującego się w partii.

5. RAMY REGULACYJNE

Zarówno produkcja surowca tytoniowego, jak i jego sprzedaż przetwórców jest regulowana prawem wspólnotowym i krajowym.

5.1. Wspólna organizacja rynku surowca tytoniowego

Wspólna organizacja rynku surowca tytoniowego została założona w 1970 r. rozporządzeniem Rady (EWG) nr 727/70⁽¹⁾. W 1992 r. została ona zastąpiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2075/92⁽²⁾, które zostało istotnie zmienione w 1998 r. rozporządzeniem Rady (WE) nr 1636/98⁽³⁾ oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2848/98⁽⁴⁾.

Wspólna organizacja rynku surowca tytoniowego reguluje: (i) system kwot produkcyjnych oraz (ii) wspieranie dochodów producentów poprzez system premii do produkcji surowca tytoniowego.

Premie przyznawane są wyłącznie w odniesieniu do tytoniu wyprodukowanego w ramach kwoty (z pewnymi korektami). Od 1998 r. wypłata części premii wspólnotowej (tzw. część zmienna) uzależniona została od jakości wyprodukowanego tytoniu, od której zależy jego cena. Wypłata tej zmiennej części premii została powierzona grupom producentów.

Wspólna organizacja rynku wymaga od wszystkich producentów i grup producentów zawierania tak zwanych „umów kontraktacji” każdego roku na początku sezonu (ok. marca-maja, gdy sadzonki tytoniu są przesadzane), w których uzgadnia się „ceny umowne” dla każdej klasy jakości każdej odmiany. Na tym etapie ceny wyrażone są często w formie przedziałów cenowych. W Hiszpanii ceny są istotnie podawane w formie serii przedziałów cenowych dla różnych klas jakości danej odmiany tytoniu (np. Bright). Przedziały cenowe określone w umowach kontraktacji są dość szerokie. Należy jednak zauważyć, że ostateczną cenę („cena dostawy”) można ustalić dopiero po zbiorach (tj. między październikiem i styczniem) i może ona znacznie różnić się od „ceny umownej kontraktacji”, zależnie od jakości i wielkości zbiorów oraz wyników negocjacji.

Przepisy wspólnotowe preferują tworzenie organizacji międzybranżowych, w ramach których producenci i przetwórcy współpracują w celu zapewnienia wydajnego działania rynku. Praktyki obejmujące ustalanie cen i kwot są wyraźnie zabronione. Żadne ze stowarzyszeń mających związek ze sprawą nie jest organizacją międzybranżową w rozumieniu przepisów wspólnotowych.

5.2. Przepisy krajowe

W Hiszpanii negocjacje i zawieranie standardowych umów kontraktacji pomiędzy przedstawicielami producentów a przetwórcami są regulowane przepisami ustawy z 1982 r. i dekretu królewskiego z 1985 r. Celem powyższych ram regulacyjnych (łącznie z działaniami podjętymi następnie przez

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 860/92 (Dz.U. L 91 z 7.4.1992, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 864/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 48).

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 17. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1809/2004 (Dz.U. L 318 z 19.10.2004, str. 18).

Ministerstwo Rolnictwa) było (do 2000 r.) nakłanianie do wspólnych negocjacji z udziałem producentów i przetwórców w kwestii ustalania „cen umownych” kontraktacji. Od 2000 r. nowa ustawa nakłada na strony umów kontraktacji obowiązek indywidualnego uzgadniania cen umownych.

6. PRAKTYKI, KTÓRYCH DOTYCZY DECYZJA

6.1. Kartel przetwórców

Czterech hiszpańskich przetwórców oraz spółka Deltafina uzgodniło (maksymalną) średnią cenę, którą będą wypłacać za dostawę każdej z odmian tytoniu, niezależnie od klasy jakości (dalej zwaną „maksymalną” średnią ceną dostawy”) oraz ilość tytoniu, którą każdy z nich może zakupić. Postępując w ten sposób, przetwórcy zamierzali uniknąć sytuacji, w której producenci mogliby przy dostawie zwiększać ceny powyżej poziomu, który przetwórcy uznaliby za akceptowalny. Decyzja ta obejmowała okres od 1996 r. do 2001 r. Od 1998 r. uruchomili oni również zaawansowany mechanizm monitoringu i wykonawczy (obejmujący regularne przekazywanie informacji i obowiązkowe transfery tytoniu) dotyczący działań poszczególnych uczestników podczas dostaw. W okresie od 1999 r. do 2001 r. przetwórcy uzgadniali między sobą także „ceny umowne” (przedziały cenowe i dodatkowe warunki), które mieli następnie proponować przedstawicielom producentów podczas negocjacji na temat corocznych standardowych umów kontraktacji.

6.2. Kartel producentów

Przedstawiciele producentów uzgadniali „ceny umowne” (przedziały cenowe i dodatkowe warunki), które mieli następnie proponować przetwórcom podczas negocjacji na temat corocznych standardowych umów kontraktacji.

Dodatkowe warunki cenowe przyjmują postać minimalnych średnich cen w odniesieniu do producenta i grupy producentów dla każdej odmiany tytoniu, niezależnie od różnych klas jakości. Zwraca się uwagę na to, że, z powodu swojej istoty, średnie minimalne ceny w odniesieniu do grupy producentów mogą ulec zwiększeniu w trakcie negocjacji podczas dostawy.

7. OCENA PRAWNA

W swojej decyzji Komisja uznaje, że opisane powyżej praktyki stanowią dwa odrębne naruszenia (pojedyncze i ciągłe) przepisów art. 81 Traktatu.

Wszyscy uczestnicy naruszeń, do których kierowana jest decyzja, są przedsiębiorstwami, związkami przedsiębiorstw lub związkami związków przedsiębiorstw w rozumieniu art. 81 Traktatu.

Umowy i/lub praktyki uzgodnione, które bezpośrednio lub pośrednio ustalają ceny transakcji lub wielkość udziałów, z uwagi na swoją istotę ograniczają konkurencję. Tego typu działania zostały przewidziane w art. 81 ust. 1 Traktatu WE.

Takie działania mogą wpłynąć, przynajmniej potencjalnie, na wymianę handlową między Hiszpanią a innymi państwami członkowskimi, ponieważ dotyczą one całości rynku hiszpańskiego i są związane z produktem (surowiec tytoniowy), który jest produktem pośrednim przetworzonego tytoniu, który to jest w dużej mierze eksportowany.

Decyzja dotyczy także kwestii stosowania rozporządzenia Rady nr 26 z dnia 4 kwietnia 1962 r. o stosowaniu pewnych zasad konkurencji w produkcji i obrocie artykułami rolnymi ⁽¹⁾ (dalej zwanego „rozporządzeniem nr 26”), w odniesieniu do rozważanych praktyk. Stwierdza ona, że rozważane praktyki ograniczające nie mogą być uznane za „niezbędne” do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej i w związku z powyższym w pełni podlegają przepisom art. 81 ust. 1 Traktatu.

Decyzja stwierdza również, że ani prawo krajowe, ani praktyki Ministerstwa nie zobowiązywały przetwórców do uzgadniania maksymalnej średniej ceny dostawy surowca tytoniowego, ani do podziału ilości tytoniu skupowanych przez poszczególnych przetwórców. Ponadto takie ramy regulacyjne nie wymagały od dostawców i przetwórców wspólnego uzgadniania „cen umownych” (przedziałów cen i dodatkowych warunków) ani nie znosiły możliwości zachowań konkurencyjnych z ich strony. W związku z powyższym umowy i/lub praktyki uzgodnione między przedstawicielami producentów, z jednej strony, a przetwórcami, z drugiej strony, podlegają przepisom art. 81 ust. 1 Traktatu.

8. ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA DELTAFINA ORAZ SPÓŁEK DOMINUJĄCYCH WWTE I AGROEXPANSIÓN

W decyzji stwierdza się, że przedsiębiorstwo Deltafina w pełni uczestniczyło w kartelu producentów, pomimo faktu, że nie było ono aktywnym przetwórcą na terenie Hiszpanii, zajmując dominującą pozycję na hiszpańskim rynku surowca tytoniowego dzięki wielu okolicznościom, m.in. dlatego, że: 1) jest najważniejszym klientem trzech hiszpańskich przetwórców; 2) jest największym końcowym odbiorcą tytoniu na terenie Hiszpanii; 3) jest spółką zależną grupy Universal, odpowiedzialną za rynek europejski.

W decyzji stwierdza się również, że przedsiębiorstwa Dimon (w przypadku Agroexpansión) oraz SCC, TCLT i SCTC (w przypadku WWTE) wywierały decydujący wpływ na swoje spółki zależne w rozważanym okresie i w związku z powyższym powinny wspólnie, a także każde z osobna odpowiadać za działania swoich spółek.

9. GRZYWNY

9.1. Waga naruszenia

Oceniając wagę naruszeń, należy uwzględnić fakt, że produkcja surowca tytoniowego w Hiszpanii stanowi 12 % produkcji

wspólnotowej. Rozmiar rynku jest raczej niewielki (w 2001 r. wartość zakupionego na terenie Hiszpanii tytoniu wyniosła ok. 25 mln EUR) i jest on w dużym stopniu skupiony w jednym regionie Hiszpanii: Extremadura.

Jednak istotę tych naruszeń uznaje się za bardzo poważną, ponieważ dotyczą one ustalania cen na odmiany surowca tytoniowego oraz (w wypadku przetwórców) podziału jego ilości.

Chociaż Komisja nie dysponuje decydującymi dowodami w kwestii rzeczywistych rynkowych skutków naruszeń ze strony producentów i przetwórców, można stwierdzić, że co najmniej od 1998 r. kartel przetwórców był już w pełni zorganizowany oraz funkcjonalny i ponosiło odpowiedzialność za wywieranie rzeczywistego wpływu na rynek.

W oparciu o powyższe opinie Komisja stwierdza, że obydwu naruszenia należy bezwzględnie zakwalifikować jako bardzo poważne. Komisja bierze jednak pod uwagę względnie ograniczone rozmiary rynku podczas ustalania wyjściowej wartości grzywnien.

9.2. Poszczególne wagi i sankcje

- i) W odniesieniu do kartelu przetwórców (w tym przedsiębiorstwa Deltafina), Komisja uznaje, że grzywny należy zmniejszyć z uwagi na stopień ich uczestnictwa w nielegalnych działaniach oraz pozycję rynkową każdej z zaangażowanych stron.

Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdza, że na przedsiębiorstwo Deltafina należy nałożyć najwyższą wyjściową kwotę grzywny z powodu jej dominującej pozycji rynkowej, opisanej powyżej w pkt 8.

Udział hiszpańskich przetwórców w nielegalnych działaniach można w przybliżeniu uznać za podobny. Wysokość kwot wyjściowych powinna jednak uwzględniać różne wielkości i udziału w rynku każdego z zaangażowanych przetwórców.

Przedsiębiorstwo Cetarsa, z udziałem równym 67 % w hiszpańskim rynku skupu surowca tytoniowego, jest bezwzględnie największym przetwórcą na terenie Hiszpanii, w związku z czym należy je umieścić w osobnej kategorii oraz nałożyć na nie najwyższą wyjściową kwotę grzywny. Agroexpansión i WWTE mają udziały w rynku wynoszące po ok. 15 % i należy na nie nałożyć jednakową wyjściową kwotę grzywny. Przedsiębiorstwo Taes, zdecydowanie najmniejszy zaangażowany przetwórcza, z udziałem rynkowym równym 1,6 %, powinno otrzymać grzywnę o najmniejszej kwocie wyjściowej.

⁽¹⁾ Dz.U. 30 z 20.4.1962, str. 993/62.

Ponieważ przedsiębiorstwa Agroexpansión i WWTE są częściami dużych grup, do których decyzja także została skierowana, w celu zapewnienia odpowiedniej sankcji stosuje się wobec nakładanych na nie grzywien mnożnik równy odpowiednio 2 oraz 1,5.

- ii) W odniesieniu do postępowania przedstawicieli producentów decyzja stwierdza, że odpowiednia jest grzywna w symbolicznej wysokości z następujących powodów.

Chociaż obowiązujące przepisy krajowe nie wymagały od przedstawicieli producentów i przetwórców wspólnych uzgodnień dotyczących przedziałów cenowych i dodatkowych warunków, standardowe „umowy kontraktacji” wynegocjowane w okresie 1995–1998 przewidywały, że wszyscy przedstawiciele producentów będą negocjować wspólnie z każdym przetwórcą cenniki i dodatkowe warunki dotyczące sprzedaży tytoniu. W 1999 r. Ministerstwo Rolnictwa zaakceptowało nawet cenniki wspólnie wynegocjowane przez wszystkich przedstawicieli producentów i czterech przetwórców. Te cenniki zostały dołączone do „standardowych” umów opublikowanych w Gazecie Urzędowej w ubiegłym roku. Wreszcie, w latach 2000 i 2001 Ministerstwo Rolnictwa zapraszało przedstawicieli obydwu sektorów na spotkania – niektóre z nich odbywały się w samym Ministerstwie – w celu uzgadniania cenników. W ten sposób Ministerstwo co najmniej zachęcało producentów do kontynuowania ich wspólnych negocjacji w sprawie cenników.

W oparciu o powyższe w decyzji potwierdzono, że ramy prawne dotyczące wspólnych negocjacji w zakresie standardowych umów mogły stwarzać pewne wątpliwości dotyczące legalności postępowania producentów. Ponadto same negocjacje w sprawie standardowych umów oraz ich wyniki były dobrze ugruntowaną praktyką publiczną i żaden z organów nigdy nie kwestionował ich zgodności z prawem wspólnotowym ani z prawem krajowym Hiszpanii, do momentu wszczęcia postępowania.

W związku z powyższym w decyzji nakłada się symboliczną grzywnę w wysokości 1 000 EUR na każdego przedstawiciela producentów. Wobec nałożenia na przedstawicieli producentów symbolicznych grzywien kwestia zastosowania w stosunku do nich pozostałych kryteriów ustalania grzywien staje się nieistotna.

W związku z powyższym, wyjściowe kwoty grzywien w tej sprawie ustala się w wysokościach podanych poniżej:

— Deltafina	8 000 000 EUR
— Cetarsa	8 000 000 EUR
— WWTE	$1\,800\,000 \times 1,5 = 2\,700\,000$ EUR
— Agroexpansión	$1\,800\,000 \times 2 = 3\,600\,000$ EUR
— Taes	200 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR

— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR.

9.3. Czas trwania naruszenia

Czas trwania praktyk ograniczających z udziałem przetwórców oraz przedsiębiorstwa Deltafina wyniósł ponad pięć lat i cztery miesiące. W związku z powyższym kwoty grzywien dla każdego producenta należy zwiększyć o 50 %.

Ustala się zatem następujące podstawowe kwoty grzywien:

— Deltafina	12 000 000 EUR
— Cetarsa	12 000 000 EUR
— WWTE	4 050 000 EUR
— Agroexpansión	5 400 000 EUR
— Taes	300 000 EUR.

9.4. Okoliczności obciążające

Dokument będący w posiadaniu Komisji potwierdza, że przedsiębiorstwo Deltafina zajmowało kierowniczą pozycję w procesie projektowania, wdrażania, wykonywania i decydowania o porozumieniach dotyczących (maksymalnych) średnich cen dostaw oraz ich wielkości, zawieranych między przetwórcami po 1996 r. Przechowywało ono również porozumienia antykonkurencyjne zawarte przez przetwórców. Z tych powodów podstawową kwotę grzywny nałożonej na przedsiębiorstwo Deltafina należy zwiększyć o 50 %.

9.5. Okoliczności łagodzące

Otoczenie prawne Hiszpanii, w którym stosowano praktyki i porozumienia ograniczające, uznaje się za okoliczność łagodzącą dla przetwórców w odniesieniu do ich porozumienia w sprawie przedziałów cenowych i dodatkowych warunków, które zawarto przed publicznymi negocjacjami z udziałem przedstawicieli producentów, dotyczącymi standardowej umowy kontraktacji.

W odniesieniu do tajnego porozumienia przetwórców w sprawie (maksymalnych) średnich cen dostaw i podziału ilości działania przetwórców wykroczyły poza zakres właściwych ram prawnych publicznych negocjacji i porozumień z przedstawicielami producentów. Komisja uznaje jednak, że publiczne negocjacje wyznaczyły w pewnym stopniu istotne ramy materialne dla działań przetwórców i dlatego zostaną one uznane za okoliczność łagodzącą dla przetwórców.

Z tych powodów należy uwzględnić, w odniesieniu do działań przetwórców, ogólny efekt okoliczności łagodzących rozważanych powyżej, w postaci obniżenia o 40 % podstawowej kwoty grzywien, które w innym wypadku zastosowanoby wobec przetwórców (łącznie z przedsiębiorstwem Deltafina).

Kwoty grzywien po uwzględnieniu okoliczności obciążających i łagodzących są następujące:

— Deltafina	13 200 000 EUR
— Cetarsa	7 200 000 EUR
— WWTE	2 430 000 EUR
— Agroexpansión	3 240 000 EUR
— Taes	180 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR.

9.6. Górna granica grzywiny

Zgodnie z przepisami art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 grzywna nałożona na każde przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw uczestniczący w naruszeniu nie przekroczy 10 % całkowitego obrotu uzyskanego w poprzedzającym roku obrotowym.

W rozważanej sprawie przedsiębiorstwa SCC, SCTC, TCLT oraz Dimon, występujące jako spółki dominujące przedsiębiorstw WWTE i Agroexpansión, wspólnie odpowiadają za grzywny nałożone na ich spółki zależne, a ich obrót na skalę światową musi zostać uwzględniony przy ustalaniu limitu 10 %.

Ponieważ roczny obrót przedsiębiorstwa Cetarsa za 2003 r. wyniósł 48,42 mln EUR, nałożoną na nie grzywnę należy obniżyć do kwoty 4,842 mln EUR. Grzywny nałożone na wszystkie pozostałe podmioty nie wymagają żadnych korekt z tego tytułu.

9.7. Zastosowanie zawiadomienia o łagodzeniu kar z 1996 r.

Zarówno przetwórcy, jak i przedstawiciele producentów wystąpili, na różnych etapach dochodzenia, o złagodzenie kar na mocy postanowień zawiadomienia Komisji o nienakładaniu grzywien w sprawach dotyczących karteli.

Przedsiębiorstwa Cetarsa, Agroexpansión, WWTE, Taes i Deltafina wnioskowały o objęcie ich postanowieniami zawiadomienia o łagodzeniu kar z 1996 r. przed ogłoszeniem oświadczenia o zastrzeżeniach oraz dostarczyły Komisji infor-

macji głównie dotyczących funkcjonowania rynku, działań ograniczających ze strony wnioskodawców oraz kontekstu rozważanych zagadnień.

Z uwagi na szczególnie wartościową współpracę z jego strony podczas postępowania (zwłaszcza w kwestii zaangażowania przedsiębiorstwa Deltafina) oraz faktu, że nie zaprzeczało faktom zawartym w oświadczeniu o zastrzeżeniach, przedsiębiorstwu Taes należy udzielić 40 % zmniejszenia wysokości grzywiny, którą nałożonoby w przypadku jego braku współpracy z Komisją, zgodnie z pierwszym i drugim tiret sekcji D(2) zawiadomienia o łagodzeniu kar z 1996 r.

Z uwagi na informacje dostarczone Komisji, ale uwzględniając fakt, że zaprzeczały faktom w odpowiedziach na oświadczenie o zastrzeżeniach, przedsiębiorstwom Cetarsa i WWTE przyznaje się obniżkę grzywiny o 25 %.

Z uwagi na informacje dostarczone Komisji, ale uwzględniając fakt, że zaprzeczało faktom i tajności kartelu przetwórców w odpowiedzi na zestawienie zarzutów, przedsiębiorstwu Agroexpansión przyznaje się obniżkę grzywiny o 20 %.

Wreszcie, z uwagi na ograniczoną wartość współpracy z Komisją podczas postępowania, przedsiębiorstwu Deltafina przyznaje się obniżkę grzywiny o 10 %.

W związku z powyższym ustala się następujące kwoty grzywien nałożonych na mocy art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003:

— Deltafina	11 880 000 EUR
— Cetarsa	3 631 500 EUR
— WWTE	1 822 500 EUR (przedsiębiorstwa SCC, SCTC i TCLT odpowiadają wspólnie i solidarnie)
— Agroexpansión	2 592 000 EUR (przedsiębiorstwo Dimon odpowiada wspólnie oraz każde z osobna)
— Taes	108 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR.